

Spreuken 7:26

Want velen zijn de verslagenen die zij heeft geveld,
talrijk zijn degenen die zij allemaal heeft gedood.

Spreuken 7:27

Haar huis zijn wegen naar het dodenrijk,
die afdalen naar de binnenkamers van de dood.

Spreuken 22:14

De mond van vreemde vrouwen is een diepe groeve;
hij, die op de HERE vergramd is, valt daarin.

Spreuken 23:26

Mijn zoon, geef mij uw hart,
laten uw ogen behagen hebben in mijn wegen;

Spreuken 23:27

want de hoer is een diepe kuil,
de ontuchtige een nauwe put;

Spreuken 23:28

ja, zij ligt op de loer als een rover
en vermeedert de trouwelozen onder de mensen.

Spreuken 30:20

Zo is de weg der overspelige vrouw: zij eet, veegt
haar mond af en zegt: Ik heb geen kwaad gedaan.

Spreuken 31:2

Wat, mijn zoon, (zal ik zeggen)? Ja wat, zoon van
mijn schoot? ja wat, zoon van mijn geloften?

Spreuken 31:3

Geef uw kracht niet aan de vrouwen,
noch uw omgang aan haar die koningen verderven.

Spreuken 31:30

Bedrieglijk is de bevalligheid en ijdel de schoonheid,
maar een vrouw die de Here vreest, die is te prijzen.

Spreuken en de vreemde vrouw

Stichting Schreeuw om Leven
Ruitersweg 37a
1211 KT Hilversum
tel 035 624 43 52
postbank 9079
info@schreeuwomleven.nl
www.schreeuwomleven.nl

ER IS HULP
Schreeuw om Leven Hulpverlening
tel 035 621 42 05
erishulp@hotmail.com
www.erishulp.nl

SCHREEUW
om Leven

Spreuken en de vreemde vrouw

teksten uit het bijbelboek
Spreuken

Spreuken 2:1

Mijn zoon, indien gij mijn woorden aanneemt
en mijn geboden bewaart,

Spreuken 2:9

Dan zult gij gerechtigheid en recht verstaan,
ook rechtschapenheid, elke goede weg.

Spreuken 2:16

om u te redden van de vreemde vrouw,

Spreuken 2:17

die de echtvriend van haar jeugd verlaat
en het verbond van haar God vergeet;

Spreuken 2:18

want haar huis zinkt weg in de dood,
haar paden voeren naar de schimmen;

Spreuken 2:19

niet één van allen die tot haar gaan, keert weder,
en zij bereiken de paden des levens niet;

Spreuken 5:3

Want van honigzeem druipen de lippen der vreemde
vrouw, gladder dan olie is haar gehemelte,

Spreuken 5:4

maar op het laatst is zij bitter als alsem,
scherp als een tweesnijdend zwaard.

Spreuken 5:5

Haar voeten dalen af naar de dood,
haar schreden raken het dodenrijk.

Spreuken 5:7

Nu dan zonen, luistert naar mij
en wijkt niet af van de woorden mijns monds.

Spreuken 5:8

houd uw weg ver van haar,
nader niet tot de deur van haar huis,

Spreuken 5:18

Uw bron zij gezegend,
verheug u over de vrouw uwer jeugd:

Spreuken 5:20

Waarom zoudt gij dan, mijn zoon, afdwalen naar een
vreemde, de boezem van een onbekende omarmen?

Spreuken 5:21

Want voor de ogen des Heren liggen ieders wegen open,
Hij weegt al zijn gangen.

Spreuken 6:20

Bewaar, mijn zoon, het gebod van uw vader
en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet.

Spreuken 6:24

om u te bewaren voor de slechte vrouw,
voor de gladde tong der onbekende.

Spreuken 6:25

Begeer haar schoonheid niet in uw hart,
laat zij u niet vangen met haar wimpers.

Spreuken 6:26

Want ter wille van een hoer (vervalt men) tot een
schamel stuk brood, en eens anders vrouw
maakt jacht op een kostbaar leven.

Spreuken 6:29

Aldus hij, die tot de vrouw van zijn naaste komt;
niemand die haar aanraakt, gaat vrijuit.

Spreuken 6:32

Wie overspel pleegt met een vrouw, is verstandeloos;
wie dit doet, richt zichzelf te gronde.

Spreuken 7:1

Mijn zoon, bewaar mijn redenen
en leg mijn geboden bij u weg.

Spreuken 7:2

Bewaar mijn geboden en leef,
en mijn onderwijzing als uw oogappel.

Spreuken 7:3

Bind ze aan uw vingers,
schrijf ze op de tafel van uw hart.

Spreuken 7:5

om te bewaren voor de vreemde vrouw,
voor de onbekende, die gladde woorden spreekt.

Spreuken 7:7

en ik zag rond onder de onverstandigen, ik merkte
onder de jongelieden een verstandeloze knaap,

Spreuken 7:8

die over de straat ging, dicht bij haar hoek,
en in de richting van haar huis stapte,

Spreuken 7:10

en zie, daar ontmoet hem zulk een vrouw,
in hoerenkledij en listig van hart.

Spreuken 7:13

en zij grijpt hem aan en kust hem;
met een onbeschaamd gezicht zegt zij tot hem:

Spreuken 7:18

Kom, laat ons zwelgen in minne tot de morgen toe,
en genieten van liefde.

Spreuken 7:21

Zij haalde hem over door haar redenering,
met haar gladde lippen verleidde zij hem.

Spreuken 7:22

Argeloos liep hij haar na als een rund dat naar de
slachtbank gaat, als een dwaas in boeien geslagen,

Spreuken 7:23

totdat een pijl zijn lever doorboorde;
gelijk een vogel zich haast naar het klapnet,
zonder te weten, dat het tegen zijn leven gericht is.

Spreuken 7:24

Nu dan, zonen, luistert naar mij,
slaat acht op de redenen van mijn mond.

Spreuken 7:25

Uw hart wijke niet af naar haar wegen,
dwaal niet af op haar paden.